

ה ת ו כ ו

חייק ז.	-	ע ק מ ר ת ה
נש 3.	-	ע ק n f e ה
צ ב א.	-	במאס חינוכי
י א ס ל e.	-	סכמי עבודה
ר פ י	-	במזכירות אבטחת הקיבוצ
		נ י א נ י
מתק ע"א /	-	שיאלה אצ"ר הצעיר בקיבוצ
קיבוצ מעפ"ל		

--- והאסון אינו מרפה מאתנו.

ו ה ר צ ח ה מ ח ר י ד בדרכים שוב טובע את קורבנו אצלנו.
זה קבר שלישי שאנו כורים בפחות משנה בשל ר צ ח זה המשתולל בדרכים ואין מפסיק!
מ ר ת ה ,

באנו כולנו, כל ביתך, בית העוגן, ללוותך למנוחת עולמים על מותך ללא עת,
ללא צורך ולזעוק יחד עם דמך שנשפך בדרכים - כי ירף,

כי יסוף הסיוט שתפש בנו ולא חדל.

--- יצאת עם בוקרו של יום, יום עבודה רגיל ככל הימים, בשליחות ביתך. יצאת לסדר
את מקום הקיטנה של ילדינו, של כל ילדינו, ובלבך תפילה, כי תספיקי לחזור בזמן
בערוב היום, ממרחק מספר שעות נסיעה, אל י. ל. ד יך את, אל בתך הזקוקה לך,
אל בנך, זה הנער הגדל, ששמח לבשרך רק יום קודם, כי השבת, היא שבת נסיעות לילדי
המוסד וכי הוא יקדים לחזור הפעם, על מנת לבלות יותר עם כל המשפחה, מיהרת לחזור אל
יושקו, אל הוריו הקשישים, שידעו להעבירך באש ובמים בימי התופת והשוואה --- כולם
עד אחד, חיכו לשובך - ואת, ואת מרתה ---

--- ל א ח ז ר ת .

--- עם רחל יצאתן לאילון ובחזרה לקח אתכן במכוניתו שלמה חרחס ואת מרתה ישבת
לידו, ליד הנהג. אינני יודע, מרתה, אם הכרת את האיש שלמה, מלוחמי היערות
והפרטיזנים הוא היה ובכל שנות הנוראות לא יכלו לו כדורי המרצחים ואת - מביצולי
השוואה היית, ברגע האחרון נחלצת מצפורני הנאצים ובמקום להתיצב ב"אומשלאגס-פלאץ"
בבודפשט חמקת לבניין "השגרירות השוויצרית" שחברינו השכילו להקימו ושהערים בו
בתחבולות על פריצי חיות נאציים אלה שזה עתה עומדים לחון אותם ב"חוק ההיטישנות".

מרדיפתם של פריצי - חיות אלה ש ב י כ ס השכלתם להתחמק, כיצד זה נקטלתם
בתאונת דרכים מחרידה זו.

--- מרתה ידענו את פעלך, ראינוך כיצד נאבקת לגיבוש מקומך בחברה, ראינוך כחברה,
כרעיה, ראינוך כאם, ראינוך כבת.

ובכל המעגלות האלו ראינוך איך את ממלאה את תפקידך בהוב שכל ובתבונה.

וכעת עומדים אנו על פי קברך על מנת להפרד ממך - מה מילים נותרו לנו לנחם את
נטע ואסא שנתימתו מאם, מה נאמר ליושקו חברך, לאמא ולאבא הקשישים, ששיכלו לעת זיקנה
בת יחידה - לכולנו, לכל חבריך וידידיך העומדים חסרי אונים ליד קברך הפתוח - מה נאמר
על אסון זה כי גדול הוא ולא פשר לו.

מ ר ת ה , אל דומי לדמך הטהור!

ואנו מבקשים את שליחתך, אם אי-פעם נפגעת בשוגג בריתחת חיינו הרוגשים ומבטיחים
לך, כי מחסה ומגן, לילדיך ולכל משפחתך יהיה ביתך זה, בית הקיבוץ שהוא כולו צער
ודוי, אשר ינצור זכרך בו לעד.

יהיה שלום לעפרך.

(דברים על הקבר) ח.ז.

יום ו' כ"ד אדר א' תשכ"ה
26 בפברואר 1965.

מ י ד מ י . . .

עזבו את הקיבוץ - ונסעו לביקור לארגנטינה.

מרתה ויגאל ל

עזבה את הקיבוץ.

חנה סמל

החליטה וחזרה לעבודה. ב ר כ ו ת !

רחל פ.

מרצה לסוציולוגיה באוניברסיטת פראג, המשתתף "בסימפוזיון הבינלאומי לקואופרציה בפיתוח כפרי" - התארח בקיבוצנו במשך ארבעה ימים וחקר את בעיותנו ואת צורת חיינו.

פרופ' טאובר:

נפגשו אתו לערב מיוחד חברינו, דוברי צ'כית ושמענו מפיו דברים מאלפים וגלויים על בעיות המשק והחברה בצ'כוסלובקיה.

האורח השתתף גם בשיחת הקיבוץ.

פרופ' טאובר יצא מכאן מלא רשמים חיוביים ביותר ומבקש למסור גם בדרך זו דרישת שלום ותודה לבבית לכל החברים.

ב ר כ ו ת ל ב ב י ד ו ת

ל ד ו ד

עם ניצחוננו החוזר

במירוץ התבור!

